

מבשרי המחר

מכירת הכרטיסים החלה במשרדי "לאו", "כנף", "רוקוקו", "במה", "פז" ברמת-גן ובכל יתר המשרדים למכירת כרטיסים הופעת הבכורה - היכל התרבות - 2-3.7.60

הת-מדומה הלוי וכלה-מדומה עורקבי (בשמלה משובצת) הזמן יעשה את שלו

השבוע ידיו של יהודה הלוי (24) מראי שוץ-לציון לחברם המאוהב. השמועה שיהי דה נשא על דעת עצמו ובנוכחות שני עדים את אהובתו גילי עורקבי, בת החמש עשרה וחצי, פשטה במהירות בין בתיו הקטנים של רחוב שבי-ציון המאוכלס ברובו תימנים. העונש על נשיאת קטינה: שנתיים מאסר.

צעירים וזקנים מתושבי המקום הצדיקו את צעדו של יהודה. כולם יצאו להגן על הצעיר הצנום והשחרח, העובד כנגד בבית אריזה ברחובות. כי כולם היו עדים ושות' פים למאבק נואש אותו גיחל המאהב האמיץ במשך שנה וחצי עם הוריה של אהובתו הצעירה.

אהובתו של יהודה הינה, גם היא בת ל' משפחה תימנית. אך בעוד הוריה של גילי נמנים עם תושבי תל-אביב ואביה האמיד הינו בעל הנות פרחים משגשגת ברחוב בן-יהודה, חיה משפחת הבחור בדלות.

במשך שלושת החדשים הראשונים של היכרותם, חששה גילי לספר על כך להוריה; לבסוף נזכרה תלמידת בית צעירות מזרחי כי אביה אמר לה לא פעם "את מי שאת רוצה תקחי. לא אעמוד לך למכשול". היא החליטה לספר את הכל.

תגובתו של האב היתה שקטה אך נמ' רצת. הוא הזמין את יהודה לתנותו, הסביר לו כי על גילי להמשיך ללמוד, ביקש ממנו להניח לה במשך שנה ולא להתראות עמה.

יהודה נכנע. במשך שנה תמימה לא הפר את ההסכם. הורי הצעירה חשבו כי גילי תשכח אותו תוך תקופה זו. אך הם התאכזבו

הנשואים לא נתקיימו. האב, מאיר, היה מוכן להיכנע. אך לעומתו האם, שושנה, המשיכה להילחם. ואילו גילי ויהודה המשיכו לצאת יחדיו. הם קבעו מסיבת אירוסין, הורי מינו את הורי יהודה לביתה של גילי. היה נדמה כי הכל בא על מקומו בשלום.

שלום זה היה קצר מאוד. המנוחה היחידה לה זכה יהודה המובטל היתה כשהוכנס, מיד אחרי אירוסיו, למשך חודש לבית-חולים, שעה שלקה במחלת הטיפוס.

השבוע הופיעה גילי בביתו של יהודה. לאחר שעזבה בינתיים את לימודיה, עבדה כמספלת אצל קצין צבא ליד תל-אביב. נלך להורים ונציג להם אוליטימטום שאם לא יתירו לנו להינשא נברח ונלך לקיבוץ. החליטו השניים. עד אז חזרה גילי הביתה.

ברוך תל-אביב צץ במוחה רעיון. היא ניגשה לתנותו של האב, סיפרה לו כי יהודה נשא אותה לאשה בנוכחות שני עדים. האב מיהר למשטרה.

למקום נרחב בעתונות העברית, שפירסמה סיפורים זהים כמעט על ההרוג ורקעו הי' משפחתי. סיפורים אלה תיארו את מוחמד כבן ל' משפחה אמידה. בעלת קרקעות ופרדסים, שעבד כמכונאי בתה"ל והשתכר 10 לירות ליום - עובדות שאינן נכונות.

בשיחה עם כתב "העולם הזה" התלונן אחיו המבוגר של מוחמד פאלח, העובד כמסגר בתל-אביב, על סילוף העובדות. אולם יותר מכול התמרמר על כי סיפורים אלה מכוונים להסח את הדעת מן ה' מצב שבו נתונים הצעירים העריייים במדינת ישראל. התרעם ה' אה בן ה'26, הדובר עברית צחה:

"האם טרח מישהו לשאול מדוע ברחו אחי ושני חבריו, בני ה'15-16? האומנם, המניע הלאומי הוא כה חזק, כפי שטען אחד העתונים, שהוא מסוגל לחתוף אותם לצעד כזה? והלא נערים אלה היו בני ארבע או חמש עם קום המדינה, התחנכו בבתי ספר ישראלים וגדלו בעיר מעורבת, בחברת יהודים!

הגורמים שהניעו את אחי ואת שני חברי (והמניעים נוער ערבי בכלל) לחשוב על בריחה מן הארץ - גורמים אלה נעוצים במצב החברתי הגרוע בו נתונים ערביי יש' ראל. את שעות הפנאי מבלים נערים אלה לא בפעילות קונסטרוקטיבית במועדון, כי משחקי ספורט או בקריאת ספר. שום דבר כזה אינו קיים בחברה הערבית בארץ, ובמיוחד בלוד. השלטונות והמוסדות האחרים אינם דואגים להקים דברים כאלה. לכן מבלים הנערים הערביים את זמנם, מחוסר ברירה, בבתי-קפה וליד מקלטי-הרדיו, בהאזנה לדברי ההסתה של תחנות השידור הערביות. נוער כזה, אשר כל פעולה חברתית שהיא נשללת ממנו והמרגיש בריקות - איך אפשר לצפות ממנו שיאהב את המדינה ו' יעדיף לשבת בה?

אני בטוח שתכליתם של הבורחים לא היתה לרגל או לשרת בצבא רע"ם כפי שטענו העתונים. הם ברחו פשוט מתוך קלות-דעת וחוסר ייעוד שימלא את הריקות הנוראה שבחיהם.

האם כך הוא המצב בתוך הנוער היהודי? ההפלייה בשטח זה, השוללת כל פעילות חברתית מהנוער הערבי מסוכנת. אלה הן תוצאותיה.

האם רצח נוער ערבי בן 17 פותר את הבעיה? עניין בריחת נוער ערבי מן הארץ קיים כבר מספר שנים. איזה צעדים קונסטרוקטיביים עשו השלטונות למען פתרון בעייה מכאיבה זו?

האם ההסתה בעתונים, והאשמות בריגול ובגיס חמישי מביאים תועלת למדינה ולתור' ערבי? הרי רק זורעים שינאה בין העם הערבי והעם העברי היושבים בארץ זו. אנו זועקים: רוצים פתרון! אחי אבד, אבל אותה הסכנה עדיין מאיימת על אלפי נערים ערבייים אחרים!

דרכי-חיים הכלה הצעירה

מסכן, יהודה. הוא ילך עכשיו לבית' הסוהר בגלל האהבה הגדולה שלו. נדו

שייחצרו לכל מפלגה באיזורי-הבחירות ה' שונים.

הצעת חיים צדוק: זוהי הה' צעה האחרונה בנידון והיא הועלתה על-ידי ח"כ מפא"י, שהעבירה להכרעת המפלגות האחרות. עיקרה: הארץ תחולק ל-10 או 12 אזורי בחירה, שבכל אחד יבחרו 10 או 12 ח"כים, לפי שיטת הבחירות היחסיות. דבר זה עשוי לקפח את המפלגות הקטנו, שנצי' גיהן לא יזכו להיכלל בעשרת המקומות הראשונים ובצורה זו יאבדו בסיכום האר' צי את הקולות שקיבלו במחוזות הבחירה. בעוד שקולות אלה, המפורזים ברחבי המ' דינה כולה, יכולים לפי השיטה הקיימת לעבור את אחוז החסימה ולזכות את המפ' לגה בשניים-שלושה צירים - הרי שעל-ידי פיצול הקולות בין האיזורים לא יספיקו לבחירת מועמד אף באחד מן האיזורים. בצורה זו היו נשארים רק ארבעה גושים עיקריים: שמאלי (מפ"ם) וחלק מאחדות הע' בודה, מפא"י, דתי (בו ישלטו הדתיים-הל' אומיים) וימני (בו תשלוט חרות).

מפלגות אחרות יקדימו. רוב המש' תתפס בחיכות התנגד בשלב זה לשינוי שיטת הבחירות בצורה כלשהי, אם כי מיעוט ניכר תמך בעקרונות של הצעת צדוק. איש לא תמך בהצעת בן-גוריון - דבר ש' הייל קוק המליץ עליו בעת ביקורו האחרון בארץ. לבסוף הציע מנחם בגין החלטה ש' נתקבלה פה-אחד: לפסול את הצעת בן-גור' יון, להקים ועדה שתציע להעידה הארצית של התנועה תיקונים בשיטת הבחירות הקיימת.

"אסור לנו בכלל להציע הקמת ועדה כזו, התנגד תחילה אחד המתוכננים, כי הדבר ישמש אור ירוק למפלגות אחרות, שיוד' דרוו ויגיעו לידו הסכם עם מפא"י בשאלה זו. כל זמן שידוע שאנחנו מתנגדים לשינוי שיטת הבחירות, מחזיקות המפלגות האחרות מעמד. אם יתעורר חשש שאנו נשנה את דעתנו, יקדימו אותנו בכך מפ"ם או אחדות העבודה, ואז ממלא אפשר יהיה להעביר את החוק בכנסת גם בלעדינו."

האזהרה לא הועלה; ההעדה הוקמה. היה זה, לפי הערכה זיהרה, צעד ראשון לקראת תמיכת חרות בשינוי שיטת הבחי' רות.

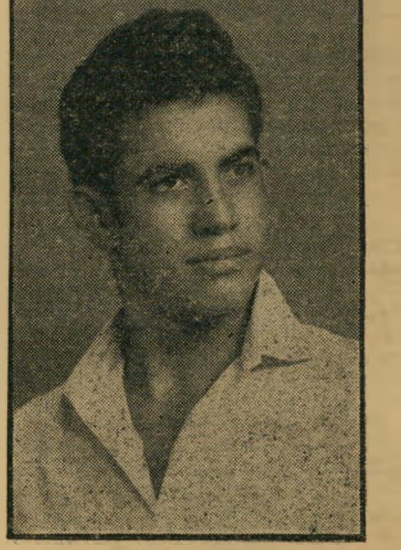
נוער

מות האה

ביום הראשון האחרון היו בני משפחת נקיב מכונסים כולם, בביתו של אחי ה' אחים בלוד, אשר ערך בריית-מילה לבנו. גם מוחמד נקיב בן ה'17 היה נוכח. הוא חזר לבית-הוריו אחרי הברית, ובמשך כל יום המחרת התנהג באופן טבעי. לעת ערב הת' רחוק, החליף בגדיו - ומאו לא נראה יותר. ביום שלישי בבוקר פנה קצין משטרת' לוד לאבי המשפחה, הודיע כי ברצונו לערוך חיפוש בבית. אחרי החיפוש הוזמן האב למשטרה, שם אמר לו קצין שירותי-הבטחון: "אני מצטער מאוד, אבל עלי לומר לך משהו שיכאב לך מאוד. בך מוחמד נהרג הלילה ליד אשקלון."

אותה שעה כבר מסרו העתונים כי נער ערבי נהרג ושני חבריו נפצעו. בעת שניסו לעבור את הגבול לרצועת עזה.

מדוע ברחו? אילו תמה הפרשה ב' זאת, היתה המשפחה אוספת את מתה ושר' תקת. אך הריגתו של מוחמד בן ה'16 זכתה

קורבן נקיב משהו שיכאב מאד